

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **X**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Vojtěchem Filipem
sídlem Čechova 11, 370 04 České Budějovice

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2024, č. j.: RN-X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 27. 5. 2024, č. j.: RN-X, jímž byly podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 1. 2024, č. j.: R-25.1.2024 – X, kterým byla ve smyslu ust.

§ 67f zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), žalobci od 20. 3. 2024 snížena procentní výměra starobního důchodu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že prvostupňové rozhodnutí obdržel dne 8. 2. 2024, proti němu podal námitky ze dne 5. 2. 2024, které žalovaná obdržela dne 6. 3. 2024. Nezapočítání řádně odpracovaných 3144 dnů je diskriminační a odporující době, po kterou platil do systému důchodového zabezpečení. Důchod měl vypočtený podle odpracovaných let i náhradní doby od vstupu do důchodu dne 14. 3. 2006, když zápočet těchto let je již jednou nabytým právem, jež nelze retroaktivně svévolně odebrat ani zákonem. Žalobce zmínil mezinárodní smlouvy, kterými se garantuje zachování nabývaných práv. Poté zpochybnil podklady pro rozhodnutí prvostupňového orgánu, jde-li o potvrzení o funkci, č. j. ÚSTR X, neboť Ústav byl zřízen jako vědecká instituce pro zkoumání historie a nepřísluší mu vydávat správní rozhodnutí. Zákon č. 455/2022 Sb. svým retroaktivním zásahem do již jednou přiznaných práv ruší pro určitou skupinu osob legitimní očekávání, že nebudou občany druhé kategorie pro své pracovní zařazení a politické názory zastávané v minulosti.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit. Současně navrhl, aby soud podle ust. § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, požádal v souladu se čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky o rozhodnutí, zda je zákon č. 455/2022 Sb. v souladu s ústavním pořádkem.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná uvedla, že rozhodnutí orgánu prvního stupně bylo žalobci doručeno dne 31. 1. 2024 a poslední den pro podání námitek byl den 1. 3. 2024. Žalobcovy námitky byly doručeny opožděně až dne 6. 3. 2024, a tudíž žalovaná prvostupňové rozhodnutí věcně nepřezkoumala. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.
5. Dne 12. 9. 2024 soud obdržel doplnění vyjádření žalované, podle něhož bylo napadené rozhodnutí doručeno žalobci dne 30. 5. 2024.

IV. Obsah správního spisu

6. Dne 25. 1. 2024 vydal prvostupňový orgán pod č. j. R-25.1.2024 – X rozhodnutí o snížení procentní výměry starobního důchodu o 2700 Kč počínaje 20. 3. 2024. Jak vyplývá z přiloženého skenu dodejky, žalobce rozhodnutí dne 31. 1. 2024 osobně převzal.
7. Dne 6. 3. 2024 žalobce osobně podal u žalované námitky proti prvostupňovému rozhodnutí. Námitky jsou žalobcem datovány dnem 5. 2. 2024 s tím, že prvostupňové rozhodnutí mu mělo být doručeno dne 8. 2. 2024.
8. Podáním učiněným osobně dne 22. 5. 2024, které datoval dnem 21. 5. 2024, urgoval žalobce rozhodnutí o námitkách s tím, že námitky podal dne 6. 3. 2024.
9. Dne 27. 5. 2024 žalovaná vydala napadené rozhodnutí, kterým námitky zamítla. V odůvodnění uvedla, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno proti podpisu dne 31. 1. 2024, zatímco jeho námitky byly doručeny až dne 6. 3. 2024. Vzhledem ke dni doručení bylo posledním dnem třicetidenní lhůty pro podání námitek datum 1. 3. 2024, v důsledku čehož jsou námitky opožděné.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

10. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Podle ust. § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“), *není-li v odstavcích 1 až 6 a 9 stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o námitkách, na rozhodnutí o námitkách a na přezkumné řízení a obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách, správní řád s tím, že § 90 odst. 1 písm. b), § 90 odst. 3 a 90 odst. 6 věta druhá správního řádu se nepoužijí, a po dobu, po kterou probíhá přezkumné řízení soudní, lhůty uvedené v § 97 odst. 2 a § 100 odst. 2 správního řádu neplynou, a přezkumné řízení ani obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách, nelze zahájit, popřípadě v nich pokračovat.*
13. Podle ust. § 92 odst. 1 s.ř. *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*
14. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, když vysvětlila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila.
15. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) v usnesení ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006-105, konstatoval: *„Rozhodnutí podle § 60 [zákonu č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád)] je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.12.2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, zveřejněn pod č. 287/2005 Sb. NSS), soud však je oprávněn v mezích žalobních bodů zkoumat pouze to, zda se skutečně jednalo o odvolání opožděné a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.“* Přestože citované ustanovení bylo již zrušeno, obsahuje ust. § 92 s.ř. téměř shodnou úpravu. Uvedený závěr rozšířeného senátu je proto plně použitelný i v nyní projednávané věci. Tuto skutečnost ostatně potvrzuje i pozdější judikatura NSS, když např. v rozsudku ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009-91, uvádí: *„Rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou*

Nejvyššího správního soudu je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu“ (shodně např. rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2015, sp. zn. 10 As 149/2015, nebo rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2016, č. j. 2 As 255/2015-36).

16. Stejnopis rozhodnutí, č. j. R-25.1.2024 – X, žalobce osobně převzal dne 31. 1. 2024, což stvrdil svým podpisem. V daném případě je ze správního spisu zřejmé, že lhůta pro podání námitek činící třicet dnů ode dne oznámení podle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. skončila dne 1. 3. 2024. Námitky podané žalobcem dne 6. 3. 2024 jsou proto opožděné, a tudíž žalovaná postupovala v souladu se zákonem, když zamítla námitky podle ust. § 92 odst. 1 s.ř.
17. Z podacího razítka na podaných námitkách je zřejmé, že je žalobce podal osobně dne 6. 3. 2024. Na tom nic nemění ani datum 5. 2. 2024 uvedené žalobcem v záhlaví námitek, zvláště když samotný text námitek obsahuje tvrzení, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno až dne 8. 2. 2024, tedy po dni 5. 2. 2024, jímž žalobce námitky datoval. V urgenci doručené žalované dne 22. 5. 2024 pak žalobce sám výslovně potvrzuje, že námitky podal dne 6. 3. 2024.
18. Dále soud podotýká, že žalovaná sice neodůvodnila svůj závěr o tom, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nicméně podle ustálené judikatury (srov. např. rozsudek NSS ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32, či rozsudek téhož soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 As 5/2013-20) skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání dle ust. § 92 odst. 1 s.ř. odvolací správní orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost či nepřipustnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání.
19. Vzhledem k výše uvedeným závěrům NSS ohledně zamítnutí odvolání pro opožděnost soud neposuzoval důvodnost žalobních tvrzení vztahujících se k započítání doby pojištění, rozporu s mezinárodními závazky České republiky, nepřislušnosti Ústavu pro studium totalitních režimů k vydávání rozhodnutí ani se nezabýval souladností zákona č. 455/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, s Ústavou České republiky a ústavním pořádkem.
20. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
21. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. prosince 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce